

Η ΕΕ ενεργοποιεί τη «στρατιωτική ζώνη Σένγκεν» εναντίον της Ρωσίας

Η ΕΕ αποφάσισε να αλλάξει το σύστημα μεταφορών για να μπορεί να μετακινεί ταχύτερα τα στρατεύματά της προς τα ανατολικά, με τη συμμετοχή της Μολδαβίας και της Ουκρανίας. Η Βρετανία είχε κάνει προηγουμένως ένα παρόμοιο βήμα ανακοινώνοντας ότι θα ενταχθεί στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα «Στρατιωτική Κινητικότητα». Τι σημαίνουν αυτές οι διαδικασίες στρατιωτικά, οικονομικά και πολιτικά; Και τι μπορεί να κάνει η Ρωσία απέναντί σε αυτή τη κατάσταση;

Την Πέμπτη, ο Υπατος Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας Ζοζέπ Μπορέλ δήλωσε ότι στο πλαίσιο ενός σχεδίου που παρουσίασε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη διευκόλυνση των στρατιωτικών μεταφορών, το σύνολο των οδικών και σιδηροδρομικών υποδομών της ΕΕ πρέπει να προσαρμοστεί έτσι ώστε οι ευρωπαϊκές χώρες να μπορούν να μεταφέρουν γρήγορα στρατιωτικό εξοπλισμό και στρατεύματα από το ένα μέρος της στο άλλο, κυρίως από τη Δύση προς την Ανατολή.

Πρόσθεσε επίσης ότι «αυτό είναι ζωτικής σημασίας για την άμυνα της ΕΕ» και τόνισε ότι για τον σκοπό αυτό πρέπει να κατασκευαστούν γέφυρες, σήραγγες, δρόμοι και σιδηρόδρομοι. Σύμφωνα με τον Μπορέλ, τα σχέδια της ΕΕ περιλαμβάνουν «την ενίσχυση της συνεργασίας με το ΝΑΤΟ και βασικούς στρατηγικούς εταίρους όπως είναι οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και η Νορβηγία, ενώ προωθούν την συνεργασία και τον διάλογο με περιφερειακούς εταίρους και χώρες της επικείμενης διεύρυνσής της, όπως είναι η Ουκρανία, η Μολδαβία και τα Δυτικά Βαλκάνια», όπως μετέδωσε το TASS.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι **δεν είναι η πρώτη φορά, στις τελευταίες εβδομάδες που η ΕΕ προτίθεται να απλοποιήσει την υλικοτεχνική υποδομή για τις μετακινήσεις στρατευμάτων.** Νωρίτερα, οι Times ανέφεραν ότι η Βρετανία και η ΕΕ θα υπογράψουν συμφωνία που θα επιτρέπει στο Λονδίνο να μετακινεί γρήγορα στρατεύματα σε όλη την επικράτεια της ΕΕ. Σύμφωνα με την Ολλανδή υπουργό Άμυνας Kajsa Ollongren, τα δύο μέρη σκοπεύουν να εγκρίνουν το τελικό σχέδιο τον Νοέμβριο. Ταυτόχρονα, η νέα συμφωνία συνδέεται με στρατιωτικές δραστηριότητες στην Ουκρανία.

Ειδικότερα, η Βρετανία προτίθεται να συμμετάσχει στο πρόγραμμα «στρατιωτικής κινητικότητας», από το οποίο το Λονδίνο είχε αποσυρθεί μετά το Brexit. Στη Δύση, το πρόγραμμα αυτό αναφέρεται συχνά ως «στρατιωτικό πρόγραμμα χωρίς βίζα» ή «στρατιωτική ζώνη Σένγκεν», καθώς έχει σχεδιαστεί για την άρση των γραφειοκρατικών εμποδίων στη μετακίνηση στρατευμάτων και τεθωρακισμένων οχημάτων και αποσκοπεί στη βελτίωση των υποδομών μεταφορών και εφοδιασμού.

Ένας από τους εμπνευστές της ιδέας ήταν ο Ben Hodges, πρώην διοικητής του αμερικανικού στρατού στην Ευρώπη. Το 2017 και το 2018, πολλοί στρατιωτικοί αξιωματούχοι από χώρες του ΝΑΤΟ παραπονέθηκαν ότι δεν μπορούσαν να μεταφέρουν εξοπλισμό από τη μία χώρα στην άλλη χωρίς προηγούμενη ενημέρωση και έγκριση, με τις εγκρίσεις να διαρκούν από αρκετές ημέρες έως αρκετές εβδομάδες.

Ο Hodges επεσήμανε επίσης ότι ο συντονισμός των εγγράφων για τη μεταφορά στρατευμάτων, για παράδειγμα από τη Γερμανία στην Πολωνία, διαρκεί μία εβδομάδα και οι διοικητές του ΝΑΤΟ θα ήθελαν να απλοποιήσουν τις διαδικασίες για τις στρατιωτικές φάλαγγες που συμμετέχουν σε ασκήσεις. **Με αυτόν τον τρόπο, σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονες, οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί ήθελαν να μειώσουν το χρόνο και τους πόρους που απαιτούνται για τη μετακίνηση στρατευμάτων πιο κοντά στα σύνορα της Ρωσίας ή για την εναλλαγή των στρατευμάτων που έχουν ήδη αναπτυχθεί σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.**

«Το ΝΑΤΟ προετοιμάζεται ενεργά για πόλεμο με τη Ρωσία. Κατασκευάζουν νέες υποδομές και αναβαθμίζουν τις παλιές υποδομές για να μεταφέρουν γρήγορα δυνάμεις και εξοπλισμό. Εάν παλαιότερα αυτό γινόταν λαμβάνοντας υπόψη τη μεταφορά εξοπλισμού προς τις χώρες της Βαλτικής, σήμερα πρόκειται για τον εξοπλισμό της Ουκρανίας», δήλωσε στην εφημερίδα «ВЗГЛЯД» (Βζγκλαντ) ο **Βαντίμ Κοζιούλιν**, επικεφαλής του Κέντρου Διεθνών Μελετών και Διεθνών Σχέσεων στο Ινστιτούτο Σύγχρονων Διεθνών Προβλημάτων της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερικών.

Ο εμπειρογνώμονας υπενθύμισε ότι το 2014, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ άρχισαν να μεταφέρουν στρατιωτικό εξοπλισμό πιο κοντά στα σύνορα της Ρωσίας, αλλά αντιμετώπισαν μια σειρά από προβλήματα, όπως χαμηλά ύψη γεφυρών, ακατάλληλες σιδηροδρομικές πλατφόρμες, πολύ χαμηλά εναέρια ηλεκτροφόρα καλώδια πάνω από δρόμους. Ανέφερε ότι η συμπερίληψη νέων χωρών στο σχέδιο για την αύξηση της στρατιωτικής κινητικότητας, συμπεριλαμβανομένης της Ουκρανίας, θα καταστήσει τον εφοδιασμό των ΕΔΟ πιο άνετο και πιο γρήγορο.

«Από το 2014, οι Ευρωπαίοι άρχισαν να εφαρμόζουν ένα σχέδιο για την αύξηση της στρατιωτικής κινητικότητας. Δεν αποκλείω ότι εντός των χωρών του ΝΑΤΟ το σχέδιο αυτό έχει ήδη εφαρμοστεί. Όμως, αφού το έφερε σήμερα ο Μπορέλ στο προσκήνιο, μιλάμε για ευρωπαϊκές χώρες που δεν είναι μέλη του ΝΑΤΟ. Αυτό προκύπτει από τα πρακτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η ΕΕ στο ζήτημα της προμήθειας όπλων στην Ουκρανία», υπογράμμισε ο Κοζιούλιν.

Σύμφωνα με τον εμπειρογνώμονα, από γεωπολιτική άποψη, η αύξηση της στρατιωτικής κινητικότητας δεν θα έχει ιδιαίτερο αποτέλεσμα, «αλλά η μαχητική ικανότητα του ΝΑΤΟ θα αυξηθεί, διότι μακροπρόθεσμα η συμμαχία διευκολύνεται στα στρατιωτικά της καθήκοντα και προετοιμάζεται με μεγαλύτερη άνεση για το χειρότερο σενάριο αντιπαράθεσης με τη Ρωσία».

«Οι απειλές εναντίον της χώρας μας θα αυξηθούν. Προς το παρόν, το ΝΑΤΟ χρησιμοποιεί το αεροδρόμιο της πολωνικής πόλης Ρζέσοβ για την προμήθεια όπλων στις ΕΔΟ. Κατά τη διάρκεια της ειδικής επιχείρησης, ο εν λόγω χώρος έγινε σημείο διέλευσης για τη συγκέντρωση δυνάμεων και στρατιωτικού υλικού με σκοπό τη μετέπειτα μεταφορά τους μέσω των Πολωνο-Ουκρανικών συνόρων οδικώς στην περιοχή του Λβιβ. Εάν το σχέδιο που περιγράφει ο Μπορέλ υλοποιηθεί, τότε ενδεχομένως να υπάρξουν περισσότερα τέτοια», υποθέτει ο εμπειρογνώμονας.

Ο ίδιος είναι πεπεισμένος ότι ως απάντηση στην αυξημένη στρατιωτική κινητικότητα στην ΕΕ, η Ρωσία οφείλει να επενδύσει στην ανάπτυξη των πλέον σύγχρονων όπλων. «Υπάρχουν σχολές μηχανικών σχεδόν σε όλη τη χώρα, υπάρχουν νέες εξελίξεις και τεχνολογίες που δεν έχουν χρηματοδοτηθεί επαρκώς για μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά οι βάσεις για ένα τέτοιο εγχείρημα ασφαλώς υφίστανται. Είναι επείγον να αναπτυχθούν και να εφαρμοστούν. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τα συστήματα πληροφοριών και τα όπλα υψηλής ακρίβειας. Διαφορετικά, πώς μπορούμε να καταπολεμήσουμε τις υποδομές του εχθρού;» - κατέληξε ο Κοζιούλιν.

Με τη σειρά του, ο πολιτικός επιστήμονας του Καλίνινγκραντ Αλεξάντερ Νοσόβιτς πιστεύει ότι η Ρωσία θα πρέπει να είναι ευγνώμων στον Μπορέλ «για την επιπόλαιη ειλικρίνεια στο φόντο της παραδοσιακής ευρωπαϊκής υποκρισίας». «Από αυτή την αποκάλυψη μαθαίνουμε πολλά για το πόσο ειρηνική και μη επιθετική ένωση είναι η ΕΕ και πόσο σέβεται τους εταίρους της εκτός του μπλοκ. Για παράδειγμα, η Μολδαβία, η οποία έχει συνταγματικά κατοχυρωμένη στρατιωτικοπολιτική ουδετερότητα. Ποια Μολδαβία, ποιο σύνταγμα, ποια ουδετερότητα;», σχολιάζει ειρωνικά ο πολιτικός επιστήμονας.

Υπενθύμισε επίσης ότι η Μάγια Σάντου, η πρόεδρος της Μολδαβίας, θα μεταβεί στο Παρίσι «για να ζητήσει νέα δάνεια για τις μεταρρυθμίσεις που απαιτεί η ΕΕ και για την αντιμετώπιση της διαρθρωτικής κρίσης που αντιμετωπίζει η χώρα (ο πληθωρισμός είναι 36% τον Οκτώβριο). Κανείς δεν αμφιβάλει ότι αυτά τα δάνεια δεν δίνονται στην Σάντου για τα όμορφα της πόδια. **Πρόκειται για το τίμημα που απαιτεί η ένταξη της Μολδαβίας στο σύστημα της κοινής πλέον στρατιωτικής κινητοποίησης του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι σαφές εναντίον ποιου στρέφεται, η εν λόγω κινητοποίηση**», επισημαίνει ο Νοσόβιτς.

«Με αυτόν τον τρόπο, η ΕΕ αρχίζει αναμφίβολα να λειτουργεί ως ένα είδος χρηματοπιστωτικού και βιομηχανικού προγεφυρώματος και οικονομικής βάσης για το ΝΑΤΟ.

Αυτό που έλεγε κάποτε ο Ντόναλντ Τραμπ στην Άνγκελα Μέρκελ, δηλαδή: «Πρέπει να πληρώνεις για τα πάντα μόνος σου», φαίνεται ότι αρχίζει σιγά σιγά να υλοποιείται. **Δεν θα με εξέπληττε αν μετά από λίγο καιρό η ΕΕ θα είναι πλήρως υπεύθυνη για το οικονομικό σκέλος του πολέμου στην Ουκρανία**», εξηγεί ο οικονομολόγος και πολιτικός επιστήμονας Βασίλι Κολτάσοφ.

«Από την άλλη πλευρά, το να αποκαλείται η ΕΕ «οικονομική βάση» για το ΝΑΤΟ είναι υπερβολικό. Έχουν καταστεί, μάλλον, οι χρηματοδότες της στρατιωτικής συμμαχίας. Πληρώνουν πρόθυμα, ευχαρίστως και σε οποιοδήποτε ποσό. Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι ΗΠΑ δεν ενδιαφέρονται για τα εσωτερικά οικονομικά προβλήματα των χωρών της ΕΕ», παραδέχεται ο συνομιλητής.

«Επιπλέον, το ΝΑΤΟ εκτιμά ότι η ανατολική πτέρυγα της υποδομής του δεν είναι επαρκώς προετοιμασμένη για έναν πόλεμο με τη Ρωσία. **Από την άλλη, χώρες που δεν είναι μέλη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ έχουν επίσης εμπλακεί. Για όλους αυτούς τους λόγους, σκοπεύουν να αναδιαμορφώσουν την υλικοτεχνική υποδομή εντός και πέριξ της συμμαχίας, δαπανώντας χρήματα κυρίως από τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο διπλωμάτης Μπορέλ, και όχι κάποιος άλλος, φαίνεται να ανακοινώνει τέτοιου είδους σχέδια**», πρόσθεσε ο εμπειρογνώμονας.

«Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η αμερικανική φόρμουλα για την ανοικοδόμηση της Δυτικής Ευρώπης μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έχει πλέον αντιστραφεί. Κάποτε υπήρχε ένα «Σχέδιο Μάρσαλ», αλλά **τώρα οι Ευρωπαίοι θυσιάζουν την οικονομία τους υπέρ των στρατιωτικών συμφερόντων της Ουάσιγκτον**», τονίζει ο συνομιλητής.

Ο **Κωνσταντίν Σίβκοφ** - Αναπληρωτής Πρόεδρος της «Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών Οπλικών Συστημάτων Πυραύλων και Πυροβολικού», στον τομέα της Πολιτικής Πληροφοριών, Διδάκτωρ Στρατιωτικών Επιστημών - έχει παρόμοια άποψη. Σύμφωνα με τον ίδιο, **η ενεργοποίηση της «στρατιωτικής ζώνης Σένγκεν» δεν σηματοδοτεί τίποτα άλλο εκτός από την πλέον ενεργή προετοιμασία του ΝΑΤΟ για έναν πιθανό πόλεμο με τη Ρωσία**. «Πιθανότατα, ήταν ήδη έτοιμοι να χρησιμοποιήσουν πολυεθνικές δυνάμεις στο έδαφος της Ουκρανίας, οι οποίες δεν θα θεωρούνταν δυνάμεις του ΝΑΤΟ σύμφωνα με τα επίσημα διακριτικά, αλλά συνάντησαν δυσκολίες στις υποδομές», πιστεύει ο εμπειρογνώμονας.

Επιπλέον, όπως έχει ήδη ξαναγράψει η διαδικτυακή εφημερίδα «Βζγκλαντ», η Ουκρανία θα πρέπει να απομονωθεί από την Πολωνία, δηλαδή θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο να καταστραφούν οι υλικοτεχνικές υποδομές που συνδέουν τις Υπερκαρπάθειες περιοχές, το Λβιβ και το Βόλιν με την Πολωνία.

Συγκεκριμένα, υπάρχουν 14 συνοριακές διαβάσεις, έξι σιδηροδρομικές και οκτώ οδικές. Από εκεί διέρχεται το μεγαλύτερο μέρος του εφοδιασμού και εκεί θα μπορούσαν να επικεντρωθούν οι νέες προσπάθειες του NATO και της ΕΕ για την κατασκευή νέων υποδομών.

Ως εκ τούτου, η Ρωσία έχει μόνο μια απάντηση να δώσει σε όλα αυτά: την πλήρη καταστροφή της συγκέντρωσης του εξοπλισμού και της υποδομής που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά του εχθρικού στρατιωτικού υλικού. Διαφορετικά, τα στρατεύματα του NATO θα είναι εκεί - στη Δυτική Ουκρανία- και όλα θα εξελιχθούν σύμφωνα με ένα σενάριο που είναι εντελώς απαράδεκτο για εμάς», υποστηρίζει ο Ζίβκοφ.

Μετά από αυτά είναι πολύ δύσκολο να πιστέψει κανείς και να πάρει στα σοβαρά τη φλυαρία των δυτικών πολιτικών με τις αλληλοσυγκρουόμενες, αντιφατικές δηλώσεις που οι ίδιοι διαψεύδουν την άλλη ακριβώς στιγμή, όσα είχαν δηλώσει μόλις προηγούμενα.

Έτσι μετά τα προαναφερθέντα δεδομένα που **αναδεικνύουν σαφώς την επιθετική πολιτική της συλλογικής Δύσης** που επιβεβαιώνεται στη πράξη, οι δηλώσεις που ακολουθούν φαίνονται **επιεικώς γελοίες**, αν δεν χαρακτηρισθούν περιπαικτικές κι ότι αποβλέπουν είτε στο να αποκοιμίσουν, είτε να αποπροσανατολίσουν τη Ρωσική πλευρά και γενικότερα την κοινή γνώμη, υποτιμώντας τη νοημοσύνη μας.

Δεν πρόκειται να υπάρξει αποφασιστική στρατιωτική νίκη στη σύγκρουση στην Ουκρανία και θα πρέπει να τερματιστεί μέσω διαλόγου, δήλωσε ο εκπρόσωπος του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών Νεντ Πράις κατά τη διάρκεια τακτικής ενημέρωσης. Ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ υπενθύμισε τα λόγια του Ουκρανού προέδρου Βολοντίμιρ (Ζ)ελένσκι ότι αυτή η σύγκρουση «θα τερματιστεί μόνο μέσω του διαλόγου και της διπλωματίας». «Δεν θα είναι μια αποφασιστική [νίκη] στο πεδίο της μάχης», τόνισε ο Πράις, εξηγώντας ότι το αποτέλεσμα θα πρέπει να είναι μια διαδικασία διαπραγματεύσεων μεταξύ της Ουκρανίας και της Ρωσίας.

Πως είναι δυνατόν να ισχύει κάτι τέτοιο;

- όταν ο ίδιος ο Μπορέλ – αν και αναρμόδιος - έχει δηλώσει ότι : η Ρωσία πρέπει να ηττηθεί στο πεδίο της μάχης !
- όταν σύσσωμη η Δύση διατείνεται ότι ο πόλεμος πρέπει να συνεχιστεί μέχρι τη τελική ήττα της Ρωσίας
- όταν ο (Ζ)ελένσκι έχει αποκλείσει τη πιθανότητα διαλόγου, απαγορεύοντας στον εαυτό του - με προεδρικό διάταγμα που εξέδωσε ο ίδιος, - κάθε είδους ανάμειξη σε συνομιλίες με τη Ρωσική πλευρά

Ο κατάλογος των έμπρακτων απτών αποδείξεων περί της αρνητικής στάσης που ακολουθεί η Ουκρανία - με τις οδηγίες των δυτικών χειραγωγών της – στο ζήτημα των διαπραγματεύσεων, είναι μακρύς, αλλά και εξίσου γνωστός και ως εκ τούτου δεν χρειάζεται να επεκταθούμε περισσότερο.

Άλλωστε και μόνο το γεγονός ότι η Δύση όχι μόνο αυξήσει τον εξωφρενικό εξοπλισμό και την οικονομική ενίσχυση της Ουκρανίας, είναι ενδεικτικό ότι η πραγματική πρόθεση της είναι συνέχιση της σύγκρουσης, προφανώς με στόχο την τελική της νίκη επί της Ρωσίας.

Αυτονόητο λοιπόν ήταν το ότι, ο Πράις πρόσθεσε επίσης ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες θα συνεχίσουν να παρέχουν στρατιωτική, οικονομική και ανθρωπιστική βοήθεια στην Ουκρανία. Η εφημερίδα La Repubblica έγραψε ότι εάν η Ουκρανία καταλάβει τη Χερσόνα, μια πόλη όχι μόνο στρατηγικής αλλά και διπλωματικής σημασίας, τότε θα είναι δυνατές οι ειρηνικές διαπραγματεύσεις «από θέση ισχύος». Σύμφωνα με την εφημερίδα, η Ουάσιγκτον και το NATO συζητούν ήδη με το Κίεβο, μια τέτοια εξέλιξη.

Ας ελπίσουμε ότι προφανής παρελκυστική αυτή δήλωση δεν δημιούργησε ούτε κατ' ελάχιστον φρούδες ελπίδες στη Ρωσική πλευρά, ώστε να ερμηνευθεί η αποχώρηση από τη Χερσώνα, ως μια άλλη «καλής θέλησης κίνηση, προκειμένου να διευκολύνει τις διαπραγματεύσεις».

Παράλληλα, ο Κωνσταντίν Σίβκοφ που προαναφέραμε υπέδειξε ότι ενδέχεται να υπάρχουν παρασκηνιακές συνομιλίες μεταξύ του Τζέικ Σάλιβαν, συμβούλου εθνικής ασφάλειας του προέδρου των ΗΠΑ και του γραμματέα του ρωσικού Συμβουλίου Ασφαλείας του Νικολάι Πατρούσεφ.

Κατά τη γνώμη του ο διάλογος θα μπορούσε να αφορά τη μη ανάμειξη του NATO στη σύγκρουση στην Ουκρανία, δεδομένου ότι εγκυμονεί τον κίνδυνο προσφυγής στα πυρηνικά όπλα.

Η Wall Street Journal σε δημοσίευσμά της είχε αναφέρει νωρίτερα ότι τους τελευταίους μήνες, ο Σάλιβαν διεξήγαγε εμπιστευτικές συνομιλίες με τον Γιούρι Ουσακόφ, σύμβουλο του Ρώσου προέδρου και τον γραμματέα του ρωσικού Συμβουλίου Ασφαλείας, τον Νικολάι Πατρούσεφ. Σύμφωνα με την εφημερίδα, συζήτησαν για την αποτροπή της κλιμάκωσης της σύγκρουσης στην Ουκρανία, την αποτροπή της χρήσης πυρηνικών όπλων και τη διατήρηση των αμερικανορωσικών διαύλων επικοινωνίας ανοιχτών.

Η εκδοχή αυτή ακούγεται πολύ περίεργα δεδομένου ότι εάν οι Αμερικανοί ήθελαν πραγματικά να αποφύγουν ένα πυρηνικό – κατά Μπάιντεν Αρμαγεδδώνα - δεν θα κλιμάκωναν τόσο επικίνδυνα τη σύγκρουση που οι ίδιοι προκάλεσαν.

Από την άλλη είναι πολύ δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι είναι έτοιμοι να διαπραγματευτούν μια αποστασιοποίηση από τις επιχειρήσεις, όταν οι ίδιοι μόλις πριν από δύο μήνες ξεκίνησαν μια απροκάλυπτη άμεση ΝΑΤΟική εμπλοκή, ακόμη και με φυσική παρουσία δικών τους στρατευμάτων.

Εξάλλου γνωρίζοντας ότι χωρίς τη δική τους έμπρακτη βοήθεια ο ουκρανικός στρατός δεν θα είχε καμία απολύτως ελπίδα να κερδίσει στο «πεδίο της μάχης» που εκείνοι τον προτρέπουν να παραμείνει παρά τις τεράστιες απώλειες, είναι μάλλον αδύνατο να δείχνουν έστω και κατ' ελάχιστο τη διάθεση να διαπραγματευτούν με τον τρόπο που παρουσιάζει η Wall Street Journal.

Ίσως γι αυτό ο εμπειρογνώμονας Σίβκοφ έσπευσε να διευκρινίσει ότι η προϋπόθεση για να συνάψει η Ρωσία ειρήνη, θα μπορούσε να είναι μόνο η πλήρης ήττα των Ενόπλων Δυνάμεων της Ουκρανίας.

Συμπλήρωσε δε και το εξίσου αυτονόητο, ότι κάθε ημίμετρο θα εκληφθεί από τη ρωσική κοινωνία ως ήττα.